

Apellatsioonikoja otsus: tühistada vaidlustatud otsus ja lükata kaubamärgitaotlus tagasi

Väited: nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b, artikli 15 lõike 1 ning artikli 42 lõigete 2 ja 3 rikkumine, kuna apellatsioonikoda järeldas valesi, et taotletud kaubamärgi segiajamine varasema kaubamärgiga on tõenäoline ning et varasema kaubamärgi tegelik kautamine on tõendatud.

27. detsembril 2011 esitatud hagi — Spa Monopole versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Royal Mediterranea (THAI SPA)

(Kohtuasi T-663/11)

(2012/C 65/30)

Hagiavalduse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (esindajad: advokaadid L. De Brouwer, E. Cornu ja E. De Gryse)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Royal Mediterranea, SA (Madrid, Hispaania)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 20. oktoobri 2011. aasta otsus asjas R 1238/2010-4;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Royal Mediterranea, SA

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist osa THAI SPA sisaldav kujutismärk kaupadele ja teenustele klassides 16, 41 ja 43.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: hageja

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: sõnamärkide SPA ja Les Thermes de Spa Beneluxi registreering kaupadele ja teenustele klassides 32 ja 42 (nüüd klass 44)

Vastulause te osakonna otsus: Lükata vastulause tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus rahuldamata.

Väited: Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna apellatsioonikoda ei nõustunud, et klassi 43 liigitatud „toitlustusteenused“ taotletava kaubamärgi all ja Beneluxi registreeringuga sõnamärgiga SPA hõlmatud „mineraal- ja gaseeritud vesi ning muud alkohoolivabad joogid, siirup ja joogivalmistussegud“ on sarnased; määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 5 rikkumine, kuna neljas apellatsioonikoda ei mõõnnud „seose“ olemasolu klassi 32 hõlmava kaubamärgi SPA ja klassi 43 hõlmava THAI SPA vahel; kaitseõiguste ja määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumine.

27. detsembril 2011 esitatud hagi — Spa Monopole versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Royal Mediterranea (THAI SPA)

(Kohtuasi T-664/11)

(2012/C 65/31)

Hagiavalduse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (esindajad: advokaadid L. De Bouwer, E. Cornu ja E. De Gryse)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Royal Mediterranea, SA (Madrid, Hispaania)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 20. oktoobri 2011. aasta otsus asjas R 1976/2010-4;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Royal Mediterranea, SA

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk THAI SPA kaupadele ja teenustele klassides 16, 41 ja 43.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: hageja

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: sõnamärkide SPA ja Les Thermes de Spa Beneluxi registreering kaupadele ja teenustele klassides 32 ja 42 (nüüd klass 44)

Vastulause te osakonna otsus: Lükata vastulause tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus rahuldamata.

Väited: Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna apellatsioonikoda ei nõustunud, et klassi 43 liigitatud „toitlustusteenused” taotletava kaubamärgi all ja Beneluxi registreeringuga sõnamärgiga SPA hõlmatud „mineraal- ja gaseeritud vesi ning muud alkoholvabad joogid, siirup ja joogivalmistussegud” on sarnased; määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 5 rikkumine, kuna neljas apellatsioonikoda ei möönnud „seose” olemasolu klassi 32 hõlmava kaubamärgi SPA ja klassi 43 hõlmava THAI SPA vahel; kaitseõiguste ja määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumine.

27. detsembril 2011 esitatud hagi — Spirlea ja Spirlea versus komisjon

(Kohtuasi T-669/11)

(2012/C 65/32)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Darius Nicolai Spirlea (Capezzano Piamore, Itaalia) ja Mihaela Spirlea (Capezzano Piamore) (esindajad: *Rechtsanwalt* V. Foerster ja *Rechtsanwalt* T. Pahl)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad:

- võtta käesolev ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi menetlusse;
- tunnistada hagi vastuvõetavaks ning
- põhjendatuks ja seega tuvastada, et komisjon on rikkunud olulisi menetlusnorme ja muud materiaalõigust;
- tühistada sellel alusel komisjoni peasekretariaadi 9. novembri 2011. aasta otsus (SG.B.5/MKu/rc-Ares(2011));
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üheksa väidet.

1. Määruses (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾ sätestatud kontrollimise järjekorra järgimata jätmine

Hagejad väidavad siinkohal, et kostja on rikkunud tema määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 4 sätestatud kontrollimise kohustust ning kontrollimise järjekorda, mis on selles määruses kohustuslikult ette nähtud.

2. Poolte võrdsuse põhimõtte rikkumine

Hagejad väidavad selles kontekstis, et asjassepuutuv liikmesriik oli informeeritud hagejate põhjenduse sisu kohta, mis puudutas taotletud dokumendiga tutvumise õigust, kuid erinevalt sellest sisaldab vaidlustatud otsus üksnes väga vähesel määral viiteid Saksa ametiasutuste vastuse sisu kohta.

3. Hagejate õiguse olla ärakuulatud rikkumine

Selle kohta väidavad hagejad, et kostja ei tutvustanud hagejatele Saksa ametiasutuste vastuse sisu ning et kostjad ei saanud esitada oma seisukohta liikmesriigi vastuväite põhjendatuse kohta, võttes arvesse selleks vajalikke, määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandeid.

4. Teise erandi tagasi lükkamata jätmine

Hagejate arvates rikkus kostja oma kohustust lükata tagasi teine erand (määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a kolmas taane), millele Saksa ametiasutused tuginesid.

5. Dokumendi, millega tutvumise õigust hagejad nõuavad, identifitseerimise puudumine

Hagejate arvates on kostja rikkunud oma kohustust täpsustada dokumendi, millega tutvumise õigusest on keeldutud, mahtu ja autorit.

6. Konsultatsioonimenetluses ärakuulamise kohustuse rikkumine

Hagejad väidavad selles kontekstis, et määruse nr 1049/2001 põhjendusega 2 on vastuolus see, et kostja ei edastanud hagejatele Saksa ametiasutustele saadetud konsultatsioonitaotlust. Samuti heidetakse ette, et hagejatele ei edastatud Saksa ametiasutuste vastust.

7. Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 5 õigusvastane kohaldamine

Hagejad väidavad siinkohal, et komisjon laiendas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 5 kohaldamisala Saksa ametiasutustele ning tegi ühtlasi ilmselgeid hindamisvigu määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 5 teokoosseisu põhjendamise hindamisel.